

ment, som man lige hiver op af lommen til lejligheden?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Man kan jo naturligvis frygte det sidste, men jeg håber så sandelig da, at det vil betyde, at der i masser af andre situationer vil blive lyttet til dansk erhvervsliv, for der er jo rigtig mange gode kræfter i dansk erhvervsliv, der ved en masse om, hvordan vi f.eks. kan skabe større vækst i det her samfund. Og der håber jeg så sandelig, at SF pludselig vil være med på de forslag. Men man kan jo desværre have sine tvivl.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere spørgsmål nu, og derfor bliver næste ordfører fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

I Det Radikale Venstre er vi meget optagede af, at elever og studerende får de bedste muligheder for at vise, hvad de kan, og at de får mulighed for at demonstrere den meget store spændvidde, der er i de kompetencer og læringsmål, der både er i den folkeskole, de går i, og selvfølgelig også på deres videregående studier.

Vi gør på ingen måde krav på at kunne overbevise os selv om, at en prøveform er at foretrække for en anden prøveform. Vi tror, at det må afhænge af virkeligheden og også af undervisningsformerne og af det faglige stof, på hvilken måde man mest hensigtsmæssigt giver eleverne mulighed for at vise, hvad de kan.

Derfor finder vi det også helt besynderligt, når andre kan ræsonnere sig frem til, at en prøveform er mere hensigtsmæssig end en anden prøveform. Argumentationen om, at forbuddet mod gruppeprøver skulle være hensigtsmæssigt for at sikre eksamensbevisets legitimitet, synes vi skyldes en overdreven, endda stærkt overdreven tiltro til, at prøver i enhver forstand er sandt, altså viser et endegyldigt billede af den enkelte elevs præstation, specielt hvis man giver stadig færre muligheder for at vise, hvad man kan.

Et eksamensbevis' evne til at vise noget om den person, som det er eksamensbevis for, må netop afhænge af mangfoldigheden af prøveformer og ikke af en snæverhed af prøveformer, fordi den enkelte jo kan have lettere eller svære ved at mestre den enkelte prøveform. Nogle er givetvis gode til multiple choice, nogle er gode til at skrive stile, nogle er gode til en

mundtlig fremlæggelse, nogle er gode til i samarbejde med andre at vise, hvad de kan.

Når vi synes, det derfor er vigtigt at genindføre friheden til gruppeprøver, så baseres det på nogle af de meldinger, vi har fået fra de faglige miljøer om, at det netop er hensigtsmæssigt at give mulighed for, at prøveformen tilrettelægges med en mulighed for gruppeprøve. Og det er jo bl.a. det, vi har set, men jo faktisk også stadig væk ser i folkeskolen, at eleverne kan vælge, om de vil gå op individuelt eller i en gruppe, og hvis de går op i en gruppe, at de så gør det, de skal.

Det kan f.eks. være i hjemkundskab, at de planlægger, hvordan opgaven skal løses, skriver en indkøbsseddel, skitserer en arbejdsplan og løser opgaven i en gruppe, hvorefter man fremlægger og samtaler, og at man slutter eksaminationen med en individuel samtale på ca. 10 minutter pr. elev inklusive karakterfastsættelse.

Det viser noget om, hvor vigtigt det er at kunne arbejde med at tilrettelægge eksamens- og prøveformer, der på den måde trækker på forskellige kompetencer hos den enkelte elev. Og vi tror, det er særdeles hensigtsmæssigt, at man på den måde kan have en åbenhed over for forskellige eksamensformer i stedet for at have et ideologisk synspunkt i forhold til feltet.

Det mener vi også er det, der præger rådgivningen fra Niels O. Andersen om naturfagene, og er der noget, vi har brug for i naturfagene, så er det jo netop en åbenhed og en spændstighed og en udvikling, sådan at fagene kan få en stadig større interesse hos børn og unge.

Vi finder derfor, at det, vi har oplevet i dag, faktisk er en lillebitte åbning fra regeringens side. Vi forstår selvfølgelig godt den politiske nødvendighed i at fastholde sit ideologiske synspunkt, men finder, at det, ministeren har sagt, er, at man vil gå meget, meget vidt for at omgå det, nemlig at komme så langt som overhovedet muligt med udviklingen af eksamensformer, hvis bare man kan sige, at der er et individuelt element i den, og at der bliver givet individuelle karakterer.

Som det fremgår soleklart af vores beslutningsforslag, er forslagsstillerne enige i, at der skal gives individuelle karakterer, så det er ikke det, der skiller os ad. Vi synes så, at regeringen skulle have været noget mere offensiv med netop at udvikle prøveformer og eksamensformer, sådan at de meget mere naturligt kom til at indgå i den udvikling af undervisningen, som burde være noget af den fremmeste skole- og uddannelsespolitik, sådan at man kunne sikre, at